

27/7 JV

Státní úřad inspekce práce

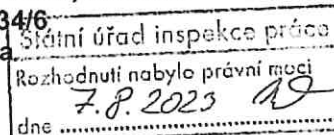
Kolářská 451/13, 746 01 Opava

tel: +420 950 179 178, fax: +420 950 179 199, e-mail: opava@suip.cz, ID DS: cmwaaazf

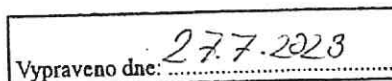
Mgr. Tomáš Bílek, advokát

V celnici 1034/6

110 00 Praha

Č.j. 4758/1.30/22-8
Sp.zn. S5-2021-310

ROZHODNUTÍ

Státní úřad inspekce práce rozhodl podle ust. § 4 odst. 1 písm. j) zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění pozdějších předpisů, a podle ust. § 90 odst. 5 věty první zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, o odvolání obviněného, právnické osoby **Valeo Compressor Europe s.r.o.**, IČO 265 04 685, se sídlem CTPark Humpolec 1571, 396 01 Humpolec, v řízení zastoupeného Mgr. Tomášem Bílkem, advokátem, ev. č. ČAK 08909, se sídlem V Celnici 1034/6, 110 00 Praha, proti Rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce pro Jihočeský kraj a Vysočinu č. j. 18365/5.30/21-23 ze dne 30. 3. 2023 takto:

Odvolání obviněného, právnické osoby **Valeo Compressor Europe s.r.o.**, IČO 265 04 685, se sídlem CTPark Humpolec 1571, 396 01 Humpolec, v řízení zastoupeného Mgr. Tomášem Bílkem, advokátem, ev. č. ČAK 08909, se sídlem V Celnici 1034/6, 110 00 Praha, proti Rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce pro Jihočeský kraj a Vysočinu č. j. 18365/5.30/21-23 ze dne 30. 3. 2023

se zamítá,

neboť není důvodné, a napadené Rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce pro Jihočeský kraj a Vysočinu č. j. 18365/5.30/21-23 ze dne 30. 3. 2023

se potvrzuje.

Odůvodnění

Státnímu úřadu inspekce práce byl dne 24. 4. 2023 doručen spis s odvoláním obviněného, právnické osoby **Valeo Compressor Europe s.r.o.**, IČO 265 04 685, se sídlem CTPark Humpolec 1571, 396 01 Humpolec, v řízení zastoupeného Mgr. Tomášem Bílkem, advokátem, ev. č. ČAK 08909, se sídlem V Celnici 1034/6, 110 00 Praha (dále jen „obviněný“), proti Rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce pro Jihočeský kraj a Vysočinu č. j. 18365/5.30/21-23 ze dne 30. 3. 2023, kterým se obviněnému ukládá pokuta ve výši 35 000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

Dne 10. 9. 2020 zahájil Oblastní inspektorát práce pro Jihočeský kraj a Vysočinu (dále jen „oblastní inspektorát práce“) s obviněným, na pracovišti haly 4 v Central Trade Parku D1 v Humpolci kontrolu dle ust. § 5 odst. 1 písm. a) a d) v rozsahu ust. § 3 zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o inspekci práce“), jejímž předmětem bylo dodržování pracovněprávních předpisů dle ust. § 3 odst. 1 zákona o inspekci práce, se zaměřením zejména na dodržování povinností vyplývajících z právních předpisů k zajištění bezpečnosti práce a v souvislosti se vznikem pracovního úrazu.

Výsledky kontroly byly shrnuty a zadokumentovány v Protokolu o kontrole č. j. 29100/5.42/20-41 ze dne 16. 4. 2021 (dále jen „protokol o kontrole“), obviněnému doručeném dne 16. 4. 2021. Obviněný byl poučen o možnosti podat proti kontrolnímu zjištění námitky, a to do 15 dnů ode dne doručení protokolu o kontrole (kontrolního řádu), ve znění pozdějších předpisů, čehož obviněný využil dne 29. 4. 2021. Námitky obviněného byly prostřednictvím Vyřízení námitek nadřízeným č. j. 29100/5.42/20-43 ze dne 12. 5. 2021, obviněnému doručeného dne 13. 5. 2021, zamítnuty.

Dne 21. 7. 2021 bylo s obviněným v souladu s ust. § 78 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „přestupkový zákon“), zahájeno přestupkové řízení, když mu bylo doručeno Oznámení o zahájení přestupkového řízení a předvolání k ústnímu jednání č. j. 18365/5.30/21-3 ze dne 20. 7. 2021 (dále jen „oznámení o zahájení přestupkového řízení“); oznámením o zahájení přestupkového řízení byl obviněný informován o zahájení přestupkového řízení pro možné spáchání dvou přestupků dle ust. § 30 odst. 1 písm. r) zákona o inspekci práce. Současně byl obviněný v oznámení o zahájení přestupkového řízení poučen o svých procesních právech a povinnostech a informován o tom, že ve věci se dne 30. 8. 2021 uskuteční ústní jednání, v jehož rámci bude provedeno dokazování, čemuž má obviněný právo být přítomen.

K ústnímu jednání konanému dne 30. 8. 2021, o němž byl vyhotoven Protokol o ústním jednání č. j. 18365/5.30/21-4 z téhož dne, obsahující seznam důkazů, jež byly toho dne provedeny, se obviněný dostavil a k věci se vyjádřil.

Dne 20. 9. 2021 bylo oblastnímu inspektorátu práce od obviněného doručeno podání nazvané Doložení vyžádaných dokumentů, Vyjádření společnosti z téhož dne, v němž se obviněný k věci vyjádřil, navrhl důkaz výsledkem pana [redacted] a přiložil školení Safety first, shrnutí školení DOJO, aktuální pracovní profil [redacted] a dodatek k její pracovní smlouvě, bezpečnostní list linky SWP, záznamy oprav údržby této linky a DVD s videozáznamem provozu linky SWP.

Dne 6. 10. 2021 byl obviněný prostřednictvím Oznámení o zahájení přestupkového řízení a usnesení o spojení řízení a vyznění o výsledku svědka č. j. 18365/5.30/21-6 ze dne 4. 10. 2021 informován o tom, že oblastní inspektorát práce dále pojal podezření ze spáchání přestupku dle ust. § 30 odst. 1 písm. f) zákona o inspekci práce, a tedy nově o tomto přestupku přestupkové řízení zahájil, resp. na základě ust. § 140 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), vedená přestupková řízení spojil v jedno. Obviněný byl dále vyzněn o tom, že ve věci se dne 25. 10. 2021 uskuteční výslech pana [redacted], čemuž má obviněný právo být přítomen.

Dne 25. 10. 2021 se za účasti obviněného konal výslech svědka, pana [redacted] o čemž byl sepsán Protokol o výslechu svědka č. j. 18365/5.30/21-9 z téhož dne.

Dne 11. 11. 2021 bylo oblastnímu inspektorátu práce od obviněného doručeno podání nazvané Stručné vyjádření společnosti v návaznosti na výslech svědka konaný dne 25. 10. 2021 z téhož dne, v němž se obviněný k věci vyjádřil a k němuž přiložil denní reporty ze dne 7. 6. a 9. 6. 2020, report o kontrole SWP linky v šestém týdnu roku 2019 a pracovněprávní výtky týkající se dodržování bezpečnosti a ochrany zdraví při práci.

Dne 13. 12. 2021 byl obviněný prostřednictvím Vyznění o výsledku svědka č. j. 18365/5.30/21-11 z téhož dne informován o tom, že ve věci se dne 15. 2. 2022 uskuteční výslech [redacted], čemuž má obviněný právo být přítomen.

Dne 15. 2. 2022 se za účasti obviněného konal výslech svědka, paní o čemž byl sepsán Protokol o výslechu svědka č. j. 18365/5.30/21-13 z téhož dne.

Dne 21. 2. 2022 byl obviněný prostřednictvím Oznámení o ukončení dokazování a seznámení s podklady rozhodnutí č. j. 18365/5.30/21-14 ze dne 16. 2. 2022 informován o tom, že oblastní inspektorát práce ve věci ukončil dokazování, obviněný byl dále poučen o svém právu dle ust. § 36 odst. 3 správního řádu, jakož i o možnosti doložit své majetkové poměry, k čemuž mu byla stanovena lhůta do 20 dnů od doručení.

Dne 11. 3. 2022 bylo oblastnímu inspektorátu práce od obviněného doručeno podání nazvané Vyjádření k podkladům řízení, Doložení aktuálních majetkových poměrů společnosti z téhož dne, v němž se obviněný k věci a ke svým majetkovým poměrům vyjádřil a k němuž přiložil informativní údaje o závodu v Humpolci z webových stránek, výroční zprávu za rok 2020 a předběžnou rozvahu a výkaz zisku a ztráty za rok 2021.

Dne 26. 4. 2022 byl obviněný prostřednictvím Vyrozumění o zpřesnění skutků č. j. 18365/5.30/21-16 ze dne 26. 4. 2022 informován o zpřesnění dvou projednávaných skutků způsobem tam uvedeným. K vyjádření se k tomuto byla obviněnému stanovena lhůta do 7 dnů od doručení. Obviněný na uvedené nereagoval.

Na základě provedeného přestupkového řízení vydal dne 2. 6. 2022 oblastní inspektorát práce Rozhodnutí č. j. 18365/5.30/21-17 ze dne 1. 6. 2022 (dále jen „první rozhodnutí oblastního inspektorátu práce“). První rozhodnutí oblastního inspektorátu práce bylo obviněnému doručeno dne 6. 6. 2022. Proti prvnímu rozhodnutí oblastního inspektorátu práce podal obviněný dne 20. 6. 2022 včasné odvolání, o němž rozhodl Státní úřad inspekce práce jakožto odvolací orgán Rozhodnutím č. j. 4758/1.30/22-3 ze dne 7. 2. 2023, vydaným dne 9. 2. 2023, a to tak, že výroky I., II. III. a V. prvního rozhodnutí oblastního inspektorátu práce zrušil a věc v tomto rozsahu vrátil oblastnímu inspektorátu práce k projednání a novému rozhodnutí. Výrok IV. o částečném zastavení řízení Státní úřad inspekce práce potvrdil.

Oblastní inspektorát práce následně, dne 27. 2. 2023, obviněného písemností Vyrozumění o zpřesnění skutku a ukončení dokazování č. j. 18365/5.30/21-21 ze dne 22. 2. 2023 uvědomil o ukončení dokazování, o zpřesnění jednoho ze skutků a jeho právní kvalifikaci a o možnosti se k tomuto, jakož i ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu k věci a k podkladům rozhodnutí, ve lhůtě 15 dnů od doručení vyjádřit. Tatáž lhůta byla obviněnému dána také k využití možnosti doložit své majetkové poměry.

Dne 14. 3. 2023 bylo oblastnímu inspektorátu práce od obviněného doručeno podání nazvané Vyjádření k věci a podkladům řízení, Doložení aktuálních majetkových poměrů společnosti, k němuž obviněný přiložil výroční zprávu včetně auditované účetní závěrky za rok 2021 a předběžnou a neauditovanou rozvahu a výkaz zisku a ztráty za rok 2022 a v němž se k věci vyjádřil zejména následovně.

Obviněný je přesvědčen, že vždy zajišťoval řádný stav používaných výrobních a pracovních prostředků, a to včetně výrobní linky SWP-C nacházející se v budově č. 4 v areálu výrobního závodu Central Trade Park D1 v Humpolci. Obviněný prokázal, že závada se nejprve projevovala velmi sporadicky a nebylo proto možné identifikovat, co přesně ji způsobuje. Skutečnost, že je příčinou závady vadné relé, byla konkrétně identifikována začátkem června 2020, přičemž obviněný se nejprve pokusil relé opravit, to však nebylo úspěšné, protože obviněný bezodkladně přistoupil k objednání nového relé. Dodání relé nebylo okamžité, navíc v srpnu 2020 probíhala šestnáctidenní celozávodní dovolená, protože byla výměna naplánována na 1. 9. 2020, tedy organizačně první možný termín. Obviněný zdůrazňuje otázku bezpečnosti provozu výrobní linky, když oblastní inspektorát práce v prvním rozhodnutí dospěl k závěru, že závada na relé neměla jakýkoli vliv na bezpečnost linky a jednalo se o závadu technologickou, nikoli bezpečnostní. Právě (ne)bezpečnost závady pro bezpečné fungování linky je pro posouzení přestupku a naplnění jeho skutkové podstaty naprosto fundamentální. Ze závěrů Státního úřadu inspekce práce podaných v Rozhodnutí č. j. 4758/1.30/22-3 ze dne 7. 2. 2023 vyplývá, že účelem přestupku dle ust. § 30 odst. 1 písm. r) zákona o inspekci práce je ochrana veřejného zájmu

na úseku bezpečnosti práce, což vyplývá jak ze Státním úřadem inspekce práce citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu, tak i ze základních zásad činnosti správních orgánů dle ust. § 2 odst. 4 správního řádu. Cílem oblastního inspektorátu práce by tak v případě přestupků na úseku bezpečnosti práce měla být ochrana příslušného veřejného zájmu, a tudíž postihovat situace ve své povaze nebezpečné pro zdraví, nikoli závadné pouze technologicky. Závěr o spáchání daného přestupku je v rozporu jak s judikaturou, tak i se samotným smyslem a účelem právní úpravy, obviněný se daného přestupku nedopustil.

Co se týče druhého z přestupků, pak zpřesnění skutku učiněné oblastním inspektorátem práce není právně přípustné, a to s ohledem na skutečnost, že přestupkem může být pouze takto výslovně označený čin, představující porušení konkrétní zákonné povinnosti. Ačkoli zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákoník práce“), uvádí, že obviněný má povinnost vyžadovat a kontrolovat dodržování předpisů soustavně, pak oblastní inspektorát práce tuto povinnost ve Vyrozmění o zpřesnění skutku a ukončení dokazování č. j. 18365/5.30/21-21 ze dne 22. 2. 2023 upravil na jeden konkrétní den, 31. 8. 2020, oblastní inspektorát práce takovým postupem ignoruje požadavek soustavnosti kontroly a její, obviněným konkrétně poukazovaný, výklad ze strany Nejvyššího soudu. Oblastní inspektorát práce de facto zakládá novou právní povinnost, na niž se snaží napasovat přestupek dle ust. § 30 odst. 1 písm. f) zákona o inspekci práce. Slovo *soustavně* v celé zákonné povinnosti, potažmo přestupku, hraje naprosto klíčovou roli, když zákonnou povinností zaměstnavatele je soustavná kontrola dodržování předpisů, nikoli kontrola v každém jednotlivém okamžiku (jak vykládají i české soudy). Obviněný zavedení a fungování soustavných a systémových kontrolních procesů prokázal. Oblastní inspektorát práce ve svém prvním rozhodnutí uvedl, že se obviněný bezpečnosti práce věnuje na vysoké úrovni a že obviněnému nepřičítá systémové a dlouhotrvající pochybení. V řízení bylo mj. prokázáno, že paní překlenovací vidličku nikdy předtím nepoužila (dokonce věděla, že ji použít nesmí) a ani jí nebylo známo, že by byla použita kdykoli předtím. Bylo prokázáno, že obviněný svou zákonnou povinnost splnil, jak jinak je možné tento závěr potvrdit, než když paní sama uvedla, že věděla, že překlenovací vidličku použít nesmí. Ani ještě intenzivnější kontrola by nemohla úrazu zabránit. Oblastní inspektorát práce sice správně zjistil okolnosti úrazu a nastavení systému kontroly obviněného, nicméně nesprávně vyložil právní pojem „soustavné kontroly“, když tento pojem prakticky vyložil jako „kontrolu v každém jednotlivém okamžiku“, a nikoli jako kontrolu systematickou. Oblastní inspektorát práce měl řízení zastavit, neboť obviněný zákonnou povinnost neporušil a skutkovou podstatu přestupku nenaplnil.

Předmětné skutky se nestaly, obviněný nemohl úrazu paní nijak zabránit.

Co se týče majetkových poměrů, pak obviněný odkazuje na již dříve uvedené a dodává, že rok 2021 pro něj skončil ztrátou ve výši přes 906 miliónů Kč, rok 2022 rekordní ztrátou ve výši cca 2,75 miliard Kč. Obviněný vzhledem k pokračujícím dodavatelským problémům v automobilovém průmyslu a geopolitické nejistotě nemůže předpokládat, že by se finanční výsledky v nejbližší době významně zlepšily.

Oblastní inspektorát práce posléze ve věci vydal dne 31. 3. 2023 Rozhodnutí č. j. 18365/5.30/21-23 ze dne 30. 3. 2023 (dále jen „rozhodnutí oblastního inspektorátu práce“), dle něhož:

Obviněný „je vinen

- 1. ze spáchání přestupku nezajištění řádného stavu používaných výrobních a pracovních prostředků podle § 30 odst. 1 písm. r) zákona o inspekci práce, kterého se dopustil tím, že od září 2019 do 2. 9. 2020 řádně neudržoval výrobní linku SWP-C nacházející se v budově č. 4 v areálu výrobního závodu obviněného relé způsobující pomalejší spuštění linky po restartu, čímž obviněný porušil § 4 odst. 1 písm. c) zákona č. 309/2006 Sb., kterým se upravují další požadavky bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v pracovněprávních vztazích a o zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při činnosti nebo*

poskytování služeb mimo pracovněprávní vztahy (zákon o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 309/2006 Sb.“);

- II. *ze spáchání přestupku na úseku bezpečnosti práce dle § 30 odst. 1 písm. f) zákona o inspekci práce, kterého se dopustil tím, že dne 31. 8. 2020 nevyžadoval a nekontroloval dodržování školení k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci týkající se práce na výrobní lince SWP-C nacházející se v budově č. 4 v areálu výrobního závodu obviněného Central Trade Parku D1 v Humpolci, neboť při provozu zařízení zaměstnankyně použila překlenovací vidličku, čímž došlo k vyblokování bezpečnostního prvku zabraňujícímu vstupu do chráněného prostoru za chodu zařízení, ačkoli se jednalo o zakázanou manipulaci. Tímto jednáním obviněný porušil § 103 odst. 2 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, ve znění pozdějších předpisů.“*
- III. Za spáchání přestupků se obviněnému v souladu s ust. § 35 písm. b) přestupkového zákona a dle ust. § 30 odst. 2 písm. d) zákona o inspekci práce ukládá správní trest pokuty ve výši 35 000 Kč.
- IV. Obviněný je povinen dle ust. § 95 odst. 1 přestupkového zákona a podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, uhradit paušální částku náhrady nákladů přestupkového řízení ve výši 1 000 Kč.

Rozhodnutí oblastního inspektorátu práce bylo obviněnému doručeno dne 5. 4. 2023. Proti rozhodnutí oblastního inspektorátu práce podal obviněný dne 19. 4. 2023 včasné odvolání, v němž uvádí zejména následující.

Obviněný je přesvědčen, že vždy zajišťoval řádný stav používaných výrobních a pracovních prostředků, a to včetně výrobní linky SWP-C nacházející se v budově č. 4 v areálu výrobního závodu Central Trade Park D1 v Humpolci.

Obviněný prokázal, že závada se nejprve projevovala velmi sporadicky a nebylo proto možné identifikovat, co přesně ji způsobuje. Skutečnost, že je příčinou závady vadné relé, byla konkrétně identifikována začátkem června 2020 (do té doby nebylo možné tento závěr jednoznačně učinit), přičemž obviněný se nejprve pokusil relé opravit, to však nebylo úspěšné, pročež obviněný bezodkladně přistoupil k objednání nového relé. Dodání relé nebylo okamžité, navíc v srpnu 2020 probíhala šestnáctidenní celozávodní dovolená, pročež byla výměna naplánována na 1. 9. 2020, tedy organizačně první možný termín.

Obviněný zdůrazňuje otázku bezpečnosti provozu výrobní linky, když oblastní inspektorát práce v prvním rozhodnutí dospěl k závěru, že závada na relé neměla jakýkoli vliv na bezpečnost linky a jednalo se o závadu technologickou, nikoli bezpečnostní. Oblastní inspektorát práce závěry o bezpečnosti linky a absenci vlivu závady na bezpečnost práce obsažené ve svém prvním rozhodnutí nepřevzal a úmyslně je ze znění rozhodnutí vypustil, přestože neučinil žádná nová skutková zjištění, což obviněný demonstruje. Jak vyplývá z Vyrozumění o zpřesnění skutku a ukončení dokazování č. j. 18365/5.30/21-21 ze dne 22. 2. 2023, oblastní inspektorát práce žádné nové dokazování neprováděl. Není tak zřejmé, na jakém základě oblastní inspektorát práce k takto zásadní změně posouzení (ne)bezpečnosti provozu linky přistoupil, přičemž taková změna posouzení je v rozporu se zásadou legitimního očekávání a předvídatelnosti dle ust. § 2 odst. 4 správního řádu. Právě (ne)bezpečnost závady je navíc dle závěrů Státního úřadu inspekce práce pro posouzení přestupku a naplnění jeho skutkové podstaty naprosto fundamentální. Účelem přestupku dle ust. § 30 odst. 1 písm. r) zákona o inspekci práce je ochrana veřejného zájmu na úseku bezpečnosti práce, což se jasně podává nejen ze Státním úřadem inspekce práce citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu, ale i ze základních zásad činnosti správních orgánů dle ust. § 2 odst. 4 správního řádu. Cílem oblastního

inspektorátu práce by tak v případě přestupků na úseku bezpečnosti práce měla být ochrana příslušného veřejného zájmu, a tudíž postihovat situace ve své povaze nebezpečné pro zdraví, nikoli závadné pouze technologicky. K takové nebezpečné situaci však nedošlo a oblastní inspektorát práce ve svém prvním rozhodnutí konstatoval, že linka nebezpečná nebyla a jednalo se o technologickou závadu. Zjevně protirečící si závěr, že bezpečný provoz linky představoval nebezpečí pro bezpečnost práce nelze přijmout, ani založit novým odůvodněním oblastního inspektorátu práce.

Závěr oblastního inspektorátu práce o tom, že paní [] byla nepřímo nucena obcházet bezpečnostní opatření v zájmu zachování běhu stroje a požadované výrobní kapacity je nesprávný, neodpovídá zjištěnému skutkovému stavu a je nutno jej odmítnout. Závada plnění výrobního plánu nijak neohrožovala, paní [] nebyla nijak postihována, ani v oblasti odměňování, i kdyby subjektivně pocítovala odpovědnost nebo stres ohledně výrobních nebo obchodních výsledků, nijak by to neospravedliňovalo porušení pravidel bezpečnosti a výslovné instrukce obviněného. Bylo prokázáno, že paní [] o zákazu použít překlenovací vidličku byla náležitě proškolená a byla si zákazu plně vědoma. Závěr o spáchání daného přestupku je v rozporu jak s judikaturou, tak i se samotným smyslem a účelem právní úpravy, obviněný se daného přestupku nedopustil.

Co se týče druhého z přestupků, pak zpřesnění skutku učiněné oblastním inspektorátem práce, související kvalifikace a argumentace nejsou právně přípustné ani správné. Ačkoli zákoník práce uvádí, že obviněný má povinnost vyžadovat a kontrolovat dodržování předpisů soustavně, pak oblastní inspektorát práce tuto povinnost upravil na jeden konkrétní den, 31. 8. 2020. Slovo *soustavně* v celé zákonné povinnosti, potažmo přestupku, hraje naprosto klíčovou roli, když zákonnou povinností zaměstnavatele je soustavná kontrola dodržování předpisů, nikoli kontrola v každém jednotlivém okamžiku (jak vykládají i české soudy). Rozhodnutí oblastního inspektorátu práce je však s tímto v explicitním rozporu, když oblastní inspektorát práce dovozuje, že kontrolní systém má předcházet úrazům v každém okamžiku. Obviněný zavedení a fungování soustavných a systémových kontrolních procesů prokázal. Obviněný poukazuje na změnu textace odůvodnění rozhodnutí oblastního inspektorátu práce, když je zřejmé, že vypuštění některých pasáží je snahou oblastního inspektorátu práce vyhovět závěrům předmětného judikátu, což je klíčové, neboť tento judikát potvrzuje, že obviněný v případě paní [] nepochybil. Obviněný měl nastaveny důsledné bezpečnostní a školící postupy. Jediným důvodem, proč k úrazu došlo, byl exces paní []. Obviněný nesouhlasí s názorem oblastního inspektorátu práce, že porušil své zákonné povinnosti a nenastavil dostatečný bezpečnostní systém, pokud zaměstnankyně porušuje bezpečnostní školení a systém jí to dovolí, když takový výklad směřuje ad absurdum a je v rozporu s mechanismem dle ust. § 270 odst. 1 písm. a) a odst. 2 písm. a) zákoníku práce, což obviněný rozvádí. Bylo prokázáno, že obviněný svou zákonnou povinnost splnil. Ani ještě intenzivnější kontrola by nemohla úrazu zabránit. Závěr oblastního inspektorátu práce o porušení ust. § 103 odst. 2 zákoníku práce je nesprávný. Oblastní inspektorát práce sice správně zjistil okolnosti úrazu a nastavení systému kontroly obviněného, nicméně nesprávně vyložil právní pojem „*soustavné kontroly*“, když tento pojem prakticky vyložil jako „*kontrolu v každém jednotlivém okamžiku*“, a nikoli jako kontrolu systematickou. Oblastní inspektorát práce měl řízení zastavit, neboť obviněný zákonnou povinnost neporušil a skutkovou podstatu přestupku nenaplnil. Vzhledem k tomu, že bylo dostatečně prokázáno, že se obviněný přestupků nedopustil, není důvod k uložení správního trestu a povinnosti k zaplacení nákladů správního řízení.

Závěrem obviněný navrhuje, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a řízení zastaveno.

Oblastní inspektorát práce neshledal důvod pro postup dle ust. § 87 správního řádu a dle ust. § 97 odst. 3 přestupkového zákona, a proto postoupil spisovou dokumentaci k rozhodnutí Státnímu úřadu inspekce práce jakožto nadřízenému správnímu orgánu.

Státní úřad inspekce práce (dále jen „odvolací orgán“) dle ust. § 89 odst. 2 správního řádu ve spojení s ust. § 98 odst. 1 přestupkového zákona přezkoumal správnost a soulad napadeného

rozhodnutí a řízení, které tomuto rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, a to v plném rozsahu.

Odvolací orgán má za to, že oblastní inspektorát práce se zabýval, jakým způsobem došlo k naplnění skutkové podstaty přestupků, za jejichž spáchání byla (podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nej přísněji trestný), obviněnému uložena pokuta. Oblastní inspektorát práce odkázal na příslušná ustanovení právních předpisů, na základě kterých došel k závěru, že přestupky byly spáchány.

Odvolací orgán na základě spisové dokumentace dospěl k závěru, že spáchání předmětných přestupků bylo prokázáno a přestupky, jejichž spáchání je obviněnému kladeno za vinu, jsou řádně popsány v odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Správní úvaha oblastního inspektorátu práce obsažená v jeho rozhodnutí je plně přezkoumatelná, je v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů a zásadou materiální pravdy uvedenou v ust. § 3 správního řádu, tj. povinností správního orgánu zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 správního řádu.

V odůvodnění rozhodnutí oblastního inspektorátu práce byly řádně uvedeny důvody výroku rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se oblastní inspektorát práce řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, jakož i informace o tom, jak se oblastní inspektorát práce vypořádal s návrhy a námitkami obviněného a s jeho vyjádřením k podkladům rozhodnutí, pročež má odvolací orgán napadené rozhodnutí za souladné s ust. § 68 odst. 3 správního řádu a za přezkoumatelné.

Jelikož argumentace obviněného podaná v odvolání obsahově odpovídá argumentaci obviněného již dříve vznesené (když obviněný jednak místy tuto spíše slovně rozvádí a jednak nově polemizuje se závěrem oblastního inspektorátu práce stran vlivu závady na bezpečnost práce) s kteroužto se, jak odvolací orgán předesílá, oblastní inspektorát práce řádně vypořádal v napadeném rozhodnutí, odkazuje odvolací orgán především na napadené rozhodnutí (zejména stranu osmou až třináctou), když s tam uvedeným se zcela ztotožňuje. Jinak by odvolací orgán opakovaně vyjadřoval totéž, pouze jinými slovy. V této souvislosti odvolací orgán pro úplnost poukazuje na judikaturu, ze které vyplývá, že prvostupňové a druhostupňové rozhodnutí spolu tvoří jeden celek (např. rozsudek Krajského soudu v Ostravě č. j. 22 Ca 294/2009 – 41 ze dne 10. 3. 2011 nebo usnesení Vrchního soudu v Praze č. j. 6 A 68/93 – 10 ze dne 7. 5. 1993), a že požadavek řádného odůvodnění rozhodnutí nelze chápat jako nárok odvolatele na explicitní reakci na každou a jakoukoliv jednotlivou odvolací námitku (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 Ads 237/2014 – 9 ze dne 22. 10. 2014). Přesto však odvolací orgán považuje za potřebné se k věci a k některým odvolacím námitkám obviněného následujícím způsobem explicitně vyjádřit.

Ze všeho nejdříve považuje odvolací orgán za nezbytné se vyjádřit k tomu, že oblastní inspektorát práce změnil (resp. spíše upřesnil a doplnil, jak odvolací orgán předesílá) svůj závěr o (ne)bezpečnosti situace na pracovišti obviněného. Předně odvolací orgán poukazuje na skutečnost, že právní předpisy možnost změny názoru správního orgánu (a to dokonce i za nezměněných skutkových okolností) nezakazují. Shodně pak např. Krajský soud v Ostravě v rozsudku č. j. 22 Ca 165/2009 – 32 ze dne 27. 8. 2009 (ve kterém se krajský soud vyjadřoval k otázce přípustnosti změny právního názoru odvolacího správního orgánu, dle odvolacího orgánu nicméně přenositelně i co se týče přípustnosti změny právního názoru obecně, tedy i správním orgánem prvostupňovým), kde se podává, že: *„Na straně druhé je však třeba vzít v potaz to, že skutečně žádné ustanovení správního řádu či jiného právního předpisu žalovanému jako odvolacímu správnímu orgánu nezakazuje možnost svůj právní názor změnit, a to i v případě, kdy již dříve ve svém zrušujícím rozhodnutí jednou svůj právní názor vyjevil.“* Přestože tedy odvolací orgán nepřisvědčuje obviněnému v tom, že by taková změna názoru sama o sobě byla porušením ust. § 2 odst. 4 správního řádu, je třeba konstatovat, že je obecně způsobila zeslabit důležitý atribut odůvodnění správního rozhodnutí, a sice jeho přesvědčivost,

tak jak tento akcentoval i Nejvyšší správní soud, např. v rozsudku č. j. 9 As 57/2007 – 111 ze dne 28. 2. 2008. Odvolací orgán však předesílá, že v daném konkrétním případě neshledal ani to, že by nynější argumentace oblastního inspektorátu práce (byť i dílčím způsobem) požadavku na svou přesvědčivost nedostála. Zde je právě nutno vyjasnit, že oblastní inspektorát práce se ve svém prvním rozhodnutí zabýval toliko tím, že předmětná závada na relé byla závadou technologickou, nikoli sama o sobě závadou (i) bezpečnostní, když taková úvaha v prvním rozhodnutí oblastního inspektorátu práce absentovala. Jak se však podává z odvolacím orgánem v Rozhodnutí č. j. 4758/1.30/22-3 ze dne 7. 2. 2023 poukazovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu (vyjadřujícího se explicitně sice k pokynům, dle odvolacího orgánu však přenositelně i ohledně charakteru závad), není vyloučeno, že technologické pokyny (závady) mohou být často i pokyny (závadami) bezpečnostními, je však povinností správního orgánu řádně vysvětlit, z jakého důvodu dospěl k závěru, že pokyn (závada) má vliv na bezpečnost zaměstnanců, kteréžto zdůvodnění první rozhodnutí oblastního inspektorátu práce neobsahovalo. V nyní napadeném rozhodnutí oblastního inspektorátu práce se nicméně již podává, proč technologická závada na bezpečnost zaměstnanců vliv měla, když oblastní inspektorát práce svou argumentaci právě o tento aspekt nyní výslovně rozvinul. Jak odvolací orgán výše uvedl, má za to, že se jedná o změnu přípustnou. Pro úplnost je v tomto možno přiměřeně odkázat např. také na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 492/2019 – 40 ze dne 27. 4. 2020, v němž se podává, že: *„Nejvyšší správní soud se však shodně s krajským soudem domnívá, že žalovaný dostatečně přesvědčivě vysvětlil důvody pro revizi svého právního názoru, a že změna jeho původně nesprávného názoru byla v souladu se zásadou legality a požadavkem souladu s veřejným zájmem.“*

Jinou, související, otázkou nicméně je, zda závěr oblastního inspektorátu práce o tom, že byt závada na relé neměla vliv na bezpečnost linky jako takové, měla vliv na bezpečnost práce, lze považovat za závěr správný a zákonný. Jak se podává i z výrokové části tohoto rozhodnutí, odvolací orgán dospěl k tomu, že tomu tak je. Odvolací orgán se zcela ztotožňuje s tím, že v daném konkrétním případě je předmětnou závadou na relé nutno považovat (i) za závadu bezpečnostní. Jak výstižně vyhodnotil oblastní inspektorát práce, tato závada měla za následek, že zaměstnanci obcházel bezpečnostní opatření, aby byla zachována kapacita výroby. A právě v tomto aspektu je nutno ve smyslu probíraného rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 163/2016 – 23 ze dne 29. 6. 2017 na technologickou závadu relé hledět i jako na závadu bezpečnostní, jak vyhodnotil oblastní inspektorát práce. V řízení bylo prokázáno, že závadné relé způsobující nutnost opakovaného restartu linky a její pomalejší chod, bylo dlouhodobým problémem a také i to, že zaměstnanci obviněného tento problém (pomalejší provoz předmětné linky) „řešili po svém“, tj. zakázaným použitím tzv. překlenovací vidličky (kterou mohli používat jen k tomu kvalifikovaní zaměstnanci obviněného, seřizovači), kdy tuto paní Urbanové dokonce přinesla mistrová. Nečinnost obviněného ohledně řádného udržování výrobní linky SWP-C po vytykané období je tak nutno hodnotit (i) jako řádné neudržování této linky tak, aby tato byla pro práci vhodná i z hlediska bezpečnosti práce a ochrany zdraví při práci, jak normuje (obviněným porušené) ust. § 4 odst. 1 písm. c) zákona č. 309/2006 Sb., o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, ve znění pozdějších předpisů. Argumentuje-li obviněný, že závada plnění výrobního plánu nijak neohrožovala, pak přestože odvolací orgán nepomíjí, že je to právě obviněný, nikoli orgány inspekce práce, kdo má každodenní autentickou zkušenost se svým provozem, nelze na druhou stranu nevnímat, že pomalejší běh linky z logiky věci negativní vliv na výrobu a její kapacitu má, tak jak to popsala i) Uvádí-li obviněný, že ani subjektivně pociťovaná odpovědnost nebo stres reopravňovala k porušení pravidel bezpečnosti, pak v tomto je nutno si uvědomit, že předmětem přestupkového řízení nejsou povinnosti nýbrž povinnosti obviněného, k čemuž nutno dodat, že jednání zaměstnanců obviněného nezavazuje odpovědnosti za porušení jeho vlastních povinností (jak vyjádřil i např. Krajský soud v Českých Budějovicích v rozsudku č. j. 50 A 46/2017 – 50 ze dne 29. 3. 2018, kde se podává, že: *„Odpovědnost za spáchání správního deliktu právníkem osobou je v zákoně o inspekci práce koncipována jako odpovědnost objektivní. Tato koncepce objektivní odpovědnosti neklade správnímu orgánu povinnost zkoumat zavinění odpovědné právníkové osoby, tedy zkoumat a prokazovat naplnění subjektivního vztahu*

pachatele (vůle, vědomí, nedbalost) k pravděpodobným následkům svého jednání. Z objektivní odpovědnosti za spáchání správního deliktu se není možné vyvinut ani tvrzením subjektivního zavinění zaměstnanců, kteří neuposlechli pokynu zaměstnavatele a při práci, u které je zvýšené riziko ohrožení zdraví či života, nepoužili adekvátní bezpečnostní a ochranné pomůcky.“). Odvolací orgán pro úplnost v tomto kontextu explicitně konstatuje, že neshledal ani naplnění liberačního důvodu ze strany obviněného.

Ve vztahu k přestupku dle ust. § 30 odst. 1 písm. f) zákona o inspekci práce odvolací orgán předně uvádí, že se ztotožňuje s upřesněním předmětného skutku, tak jak jej oblastní inspektorát práce provedl. Zde je třeba vyjasnit, že oblastní inspektorát práce *provedeným upřesněním* povinnost dle ust. § 103 odst. 2 zákoníku práce neupravil co do časového vymezení na jeden konkrétní den, 31. 8. 2020, když takto byl skutek časově vymezen již předtím jeho projednávání. Oblastní inspektorát práce, jak výstižně na straně jedenácté napadeného rozhodnutí podal, vypuštěním vymezení „soustavně“ sledoval přílehavější vymezení časového hlediska skutku.

Jedná-li se ještě o námitku vymezení skutku, konkrétně o časové určení skutku jedním konkrétním dnem, pak i v tomto odvolací orgán s oblastním inspektorátem práce souhlasí. Např. Krajský soud v Hradci Králové v rozsudku č. j. 30 Ad 8/2021 – 74 ze dne 28. 4. 2022 ve vztahu k tomuto uvedl, že: *„Krajský soud se v tomto případě musel ztotožnit se závěry správních orgánů. Upozorňuje přitom na to, že žalobkyně, dle obsahu jí vznesené argumentace v žalobě, vnímá své pochybení pouze ke dni úrazu, tedy ke dni 22. 7. 2020. Krajský soud však podotýká, že tento den je třeba považovat za den, kdy nedostatečná funkčnost systému kontroly, který ta zavedla, pouze eskalovala. Tento den bylo proto možné určit jako hraniční pro určitý časový rámeček, jenž k němu vedl.“* Nejvyšší správní soud pak v rozsudku č. j. 6 As 110/2017 – 25 ze dne 7. 6. 2017 uvedl, že: *„Nadto, i kdyby šlo o ojedinělý excés, tak přinejmenším dne 8. března 2013, kdy došlo k úrazu stěžovatelčina zaměstnance, který nebyl podle provozního řádu oprávněn lis obsluhovat, prokazatelně stanovená opatření dodržena nebyla.“*

Co se pak týče samotného závěru o porušení povinnosti dle ust. § 103 odst. 2 zákoníku práce obviněným, konkrétně povinnosti (soustavně) vyžadovat a kontrolovat dodržování školení o právních a ostatních předpisech k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, odvolací orgán se ztotožňuje se závěrem oblastního inspektorátu práce, že obviněný tuto dne 31. 8. 2020 ve vztahu k zákazu používání překlenovací vidličky nesplnil, tak jak popsal oblastní inspektorát práce. Namítá-li obviněný, že měl nastaveny důsledné bezpečnostní a školicí postupy, pak již oblastní inspektorát práce ve vztahu ke školení zkonstatoval, že těchto obviněný provádí množství a jsou podána srozumitelně a realizována za aktivní spoluúčasti zaměstnanců. Obviněnému je však vytkáno, že plnění tohoto teoreticky nastaveného systému dovoleného, příkázaného a zakázaného chování a jednání zaměstnanců v praxi nevyžadoval, resp. nepodroboval kontrole. Jak se (být ve vztahu k jiné právní povinnosti, dle odvolacího orgánu nicméně přílehavě i na skutek vytkaný obviněnému ve výroku II. rozhodnutí oblastního inspektorátu práce), podává v rozsudku Krajského soudu v Plzni č. j. 30 A 129/2015 – 75 ze dne 12. 4. 2017: *„Rovněž za nesporný je třeba považovat fakt, že žalobce, vědom si zákonných požadavků, vytvořil postupy pro to, aby na úseku bezpečnosti práce k porušování povinností nedocházelo (interní bezpečnostní směrnice, školení atp.). Soud však, ve shodě se správními orgány obou stupňů, zastává názor, že žalobcova povinnost (coby zaměstnavatele) spočívá nejen v přípravě a zpracování podkladů a dokumentů stran bezpečnosti práce, ale součástí této povinnosti je rovněž vytvoření kontrolních mechanismů sledujících respektování teoretických postupů. A právě tato část žalobcovy povinnosti splněna nebyla. Pro posouzení věci je lhostejné, jak porušení povinností na úseku bezpečnosti práce, kterého se v onen inkriminovaný den (24. 11. 2014) dopustili dva zaměstnanci, nazveme, zda to byl excés, opomenutí či liknavost. Každopádně ale došlo k zásadnímu porušení takových povinností, jehož důsledkem bylo zranění jiného ze zaměstnanců, které si vyžádalo několikadenní hospitalizaci. A k tomuto následku došlo i přesto, že oni dva pracovníci byli bezpochyby proškoleni o rozsahu a dodržování povinností na úseku bezpečnosti práce. Projevila se tedy ne zcela důsledná žalobcova kontrolní činnost, jejímž cílem mělo být, že to, co bylo v teoretické úrovni napsáno a realizováno (interní směrnice, pokyny, školení), bude také v praxi dodržováno.“* K věci lze

odkázat též např. na rozsudek Krajského soudu v Plzni č. j. 30 A 200/2017 – 67 ze dne 14. 8. 2019, dle něhož lze o zproštění odpovědnosti za přešůpek uvažovat toliko při účinné kontrole. Odvolací orgán ve vztahu k situaci na pracovišti obviněného konstatuje, že obviněný byl povinen si být vědom i své povinnosti dle ust. § 103 odst. 2 zákoníku práce a byl povinen ve své činnosti adekvátně reflektovat, že přetrvávající závada na lince může nachýlit zaměstnance k „vlastnímu řešení“, jak se i stalo. Takto si však obviněný nepočínal. Také odvolací orgán konstatuje, že obviněným doložené pracovněprávní výtky se projednávané věci netýkají.

Jedná-li se o uloženou pokutu, pak mezi správní tresty dle ust. § 35 přestupkového zákona ve spojení se zákonem o inspekci práce patří napomenutí a pokuta.

Právní úprava přestupkového zákona tedy umožňuje volit mezi vícero variantami správních trestů. Odvolací orgán se nicméně rozhodl nepřistoupit ke změně druhu oblastním inspektorátem práce uloženého správního trestu, pokuty, neboť odvolací orgán má za to, že uložení správního trestu napomenutí by dostatečně neodráželo závažnost protiprávního jednání obviněného, čímž by zároveň došlo k popření smyslu a účelu správního trestání a požadavku, aby správní trest odpovídal funkci preventivní, tedy že se obviněný napříště bude snažit vyvarovat porušování zákona, ale i represivní, kdy správní trest musí představovat adekvátní zásah do sféry obviněného, např. do jeho majetkové sféry (tj. být pro něj citelný a nezanedbatelný, jak v rozsudku č. j. 4 Ads 244/2016 – 36 ze dne 31. 1. 2017 či v rozsudku č. j. 3 As 21/2005 – 105 ze dne 10. 5. 2006 připomněl i Nejvyšší správní soud), aby tento byl veden k důslednějšímu dodržování všech zákonných norem, kterými je vázán.

Při určení výše pokuty je správní orgán povinen přihlédnout k povaze a závažnosti přestupku, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán, jakož i k osobním a majetkovým poměrům delikventa.

Povahu a závažnost obviněným spáchaných přestupků přitom nelze nijak marginalizovat. Povinnost řádně udržovat stroje a technická zařízení není zákonodárcem stanovena samoučelně, nýbrž se jedná o důležitý prvek, jímž je garantována osobní bezpečnost zaměstnanců. Taktéž povinnost zaměstnance nejen řádně proškolit, nýbrž taktó sdělené informace, příkazy a zákazy v praxi rovněž vyžadovat a toto kontrolovat je v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci naprosto zásadní, neboť účelem právní úpravy bezpečnosti a ochrany zdraví při práci není teoretické rozebrání pracovních postupů (to je „toliko“ jedním z prostředků naplnění cíle), nýbrž účelem je v co největší míře přispívat k reálně bezpečnému či alespoň bezpečnějšímu pracovnímu prostředí.

Dle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 9/2008 – 133 ze dne 20. 4. 2010: „...Je tudíž třeba na jedné straně vycházet z toho, že povinnost správního orgánu zjistit veškeré rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, jemuž má být z moci úřední uložena povinnost (§ 50 odst. 3 správního řádu), se vztahuje i na zjišťování osobních a majetkových poměrů účastníka řízení, je-li to nezbytné pro stanovení výše pokuty za jiný správní delikt. Na straně druhé ovšem nelze opominout ani důkazní břemeno účastníka řízení, které i v řízení o jiném správním deliktu nese, pokud jde o prokázání jeho vlastních tvrzení (§ 52 správního řádu). Bude tedy záležet především na účastníku řízení, zda projeví svůj zájem na tom, aby uložená pokuta pro něj neměla likvidační důsledky, tím, že správnímu orgánu poskytne základní údaje o svých osobních a majetkových poměrech a tyto také věrohodným způsobem doloží či umožní správnímu orgánu, aby ověřil jejich pravdivost např. tím, že zbaví pro tento účel výše zmíněné orgány veřejné moci mlčenlivosti. Pokud tak účastník řízení neučiní a naopak odmítne poskytnout správnímu orgánu v tomto ohledu dostatečnou součinnost, bude správní orgán oprávněn vyjít pouze z údajů, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení, a které si správní orgán může zjistit bez součinnosti s účastníkem řízení (vedle katastru nemovitostí např. z obchodního rejstříku, pokud jde o subjekty v něm zapsané, nebo z výpovědi svědků znalých osobních a majetkových poměrů účastníka řízení). Nepovede-li tento postup k přesnému výsledku, může si správní orgán taktó učinit také jen základní představu o příjmech a majetku účastníka řízení, a to i na základě odhadu, tedy do určité míry obdobně, jako postupuje trestní soud podle výše zmíněného § 68 odst. 4 trestního zákoníku...“ A dále: „Správní orgán

vychází při zjišťování osobních a majetkových poměrů z údajů doložených samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem.“

Obviněný byl oblastním inspektorátem práce upozorněn na možnost doložení svých majetkových poměrů, což obviněný učinil výše uvedeným.

Oblastní inspektorát práce proto postupoval dle výše uvedeného usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu a za účelem zjištění celistvých osobních a majetkových poměrů obviněného dále nahlédl do veřejně přístupných rejstříků, přičemž na straně třinácté rozhodnutí oblastního inspektorátu práce uvedl, k jakým skutečnostem při ukládání výše správního trestu pokuty přihlédl a k jakým závěrům došel. K tomu lze dodat, že obrát obviněného dle předběžných výsledků v roce 2022 dosáhl výše okolo 4 miliard Kč, v roce 2021 okolo 3 miliard Kč.

Odvolací orgán nahlédl do obchodního rejstříku, dostupného online na stránkách <https://or.justice.cz/ias/ui/rejstrik>, podle kterého obviněný (živnostensky) podniká konkrétně v oborech činnosti Výroba strojů a zařízení, Velkoobchod a maloobchod, Údržba motorových vozidel a jejich příslušenství, Příprava a vypracování technických návrhů, grafické a kresličské práce, Výzkum a vývoj v oblasti přírodních a technických věd a společenských věd a Testování, měření, analýzy a kontroly. Podle informací z živnostenského rejstříku, dostupného online na stránkách <https://rzp.cz>, má obviněný živnostenské oprávnění konkrétně pro obor činnosti Výroba strojů a zařízení pro využití mechanické energie motorů a turbin a má zapsanu jednu provozovnu. Dle registru ekonomických subjektů ČSÚ, dostupného online na stránkách https://www.czso.cz/csu/res/registr_ekonomickyh_subjektu, je obviněný veden jako zaměstnavatel v kategorii „500 – 999 zaměstnanců“. Dle insolvenčního rejstříku, dostupného online na stránkách <https://isir.justice.cz>, v době vydání rozhodnutí nebylo s obviněným vedeno insolvenční řízení. Dle registru plátců DPH, dostupného online na stránkách <https://adisreg.mfcr.cz>, nemá obviněný status tzv. nespolehlivého plátce. Podle aplikace SPD a EKO daně, dostupné online na stránkách <https://www.celnisprava.cz/cz/aplikace/Stranky/SpdInternet.aspx?act=findvp>, je obviněný plátcem daně z minerálních olejů. Z těchto informací lze nad rámec oblastním inspektorátem práce uvedeného shrnout, že obviněný je podnikatelsky činný větší zaměstnavatel, je schopen si plnit své povinnosti v oblasti daně z přidané hodnoty, není zatížen insolvenčním řízením, je však zatížen několikerou daňovou povinností.

Ve zbytku odkazuje odvolací orgán na příslušné pasáže odůvodnění rozhodnutí oblastního inspektorátu práce, když uzavírá, že při správní úvaze o výši pokuty dospěl k tomu, že oblastním inspektorátem práce uložená částka je adekvátní též i vzhledem k okolnostem daného případu, jež jsou v rozhodnutí oblastního inspektorátu práce rozebrány.

Také z tohoto důvodu (a s ohledem na vše výše uvedené) se odvolací orgán rozhodl výši pokuty nedomerovat. Jak již odvolací orgán vyjádřil a s ohledem na výše uvedené skutečnosti, považuje uloženou pokutu za adekvátní, neboť, každá ukládaná pokuta v sobě musí obsahovat přiměřený zásah do majetkové sféry delikventa, aby ho napříště motivovala k řádnému chování. Odvolací orgán má za to, že výše uložené pokuty odpovídá funkci represivní i funkci preventivní (aniž by současně sama o sobě měla likvidační charakter).

Pokuta je splatná do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí (tj. od jeho právního doručení) u příslušného celního úřadu. Pokud by jednorázové uhrazení uložené pokuty v současné době mělo mít nepříznivý dopad na hospodaření obviněného, odkazuje odvolací orgán na možnost požádat příslušný celní úřad (neboť pokuty vybírá a vymáhá celní úřad, nikoli orgány inspekce práce) o placení ve splátkách, případně o posečkání s platbou.

Obviněnému byla napadeným rozhodnutím uložena povinnost uhradit dle ust. § 95 odst. 1 přestupkového zákona a dle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, paušální částku náhrady nákladů přestupkového řízení

ve výši 1 000 Kč. Odvolací orgán posoudil tuto část výroku a dospěl k závěru, že pro výši nákladů řízení je dán zákonný podklad, neboť obviněný byl uznán vinným ze spáchání přestupku. Náhrada nákladů řízení je taktéž splatná do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí (tj. od jeho právního doručení).

Odvolací orgán posoudil odvoláním napadené rozhodnutí ve věci uložení správního trestu pokuty za přestupky a rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

Poučení

Ve smyslu ust. § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, je toto rozhodnutí konečné a nelze se proti němu odvolat.

V Opavě dne 24. 7. 2023

Mgr. Ing. Alžběta Kellnerová
vedoucí úseku právního

Za správnost vyhotovení: Mgr. Iveta Molatová

Rozdělovník:

- 1 x spis
- 1 x Mgr. Tomáš Bílek, advokát, V celnici 1034/6, 110 00 Praha, DS: uzyhykt

Doložka z konverze dokumentu do elektronické podoby – z moci úřední

Dokument 158978732-382004-230811095342.pdf vznikl převedením listinného dokumentu do elektronického dokumentu pod pořadovým číslem **158978732-382004-230811095342**. Vzniklý dokument obsahem odpovídá vstupnímu dokumentu. Počet stran dokumentu: **12**

Vstup neobsahoval viditelný prvek, který nelze plně přenést na výstup.

Konverzi provedl subjekt: Oblastní inspektorát práce pro Jihočeský kraj a Vysočinu, IČ: 75046962

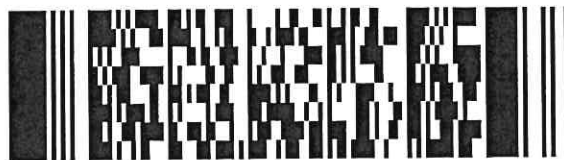
Pracoviště: Oblastní inspektorát práce pro Jihočeský kraj a Vysočinu

Datum vyhotovení: **11.08.2023**

Jméno a příjmení osoby, která konverzi provedla: Helena Matoušová

Poznámka:

Konverzí dokumentu se nepotvrzuje správnost a pravdivost údajů obsažených v dokumentu a jejich soulad s právními předpisy. Kontrolu doložky lze provést v centrální evidenci doložek na adrese <https://www.czechpoint.cz/overovacidoložky>.

158978732-382004-230811095342

